

بسم الله العليم الحكيم

دین‌شناسی ۲

إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ
خدا ذره ای مردم ظلم نمیکند ولی مردم به خودش ظلم میکنند.

۴۴: یونس ۱۰۱

إِنَّ: بدین. بهمان. چون. زیرا. برای اینکه. اللَّهُ: الله (خدا). لَا: نه. يَظْلِمُ: ظلم میکند. لَا يَظْلِمُ: ظلم نمی‌کند. النَّاسَ: مردم. شَيْئًا: چیزی. ذره ای. وَلَكِنَّ: اما. دلی. لیکن. النَّاسَ: مردم. أَنْفُسَهُمْ: خود. هُمْ: آنان. يَظْلِمُونَ: ظلم میکنند. إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ.

۱۱: رعد ۱۳

خدا وضع قومی را تغییر نمیدهد تا اینکه خود آنها آنچه مربوط بخودشان است تغییر دهند.

إِنَّ: بدین. بهمان. چون. زیرا. برای اینکه. لَا: نه. يُغَيِّرُ: تغییر میدهد. لَا يُغَيِّرُ: تغییر نمیدهد. مَا: آنچه. بجزی. هُمْ: قوم. کرده. رفته. حَتَّى: تا. تا اینکه. تا تغییر دهند. مَا: آنچه. بجزی. هُمْ: آنان. يَظْلِمُونَ: ظلم میکنند.

لغات: إِنَّ: بدین. چون. هُمْ: ایشان. آنا. آنان. بجزی. حَتَّى: تا. تا اینکه. بجزی. يَظْلِمُونَ: ظلم میکنند. قاصده: يَفْعَلُ: (او) اینکار را میکند. انجام میدهد. اگر کلمه ای داشته باشیم که اول آن «يَ» و حرف آخر آن مضارع باشد یعنی «يَ» داشته باشد آن حرف نشان میدهد که «او اینکار را میکند» یعنی نه توبه نه شکر. اینکار را میکند بلکه شخصی دیگری آن را انجام میدهد که از می‌تواند به آن می‌تواند. «مضارع» مذکر. مخایب مضارع «در فارسی به آن «موم شخص مضارع» می‌گوئیم.

برای شناختن کلامی که انجام میدهد «يَ» را از اول آن بر میداریم. باقی مانده حروف را بدون توجه به حرکات آن لغای می‌خوانیم. مثلاً يَظْلِمُ که با برداشتن «يَ» يَظْلِمُ باقی می‌ماند بدون توجه به حرکات ظلم می‌شود که در فارسی ظلم می‌خوانیم.

اگر آخر آن «وَنَ» داشت جمع آن است مثل يَظْلِمُونَ: ظلم میکنند که جمع يَظْلِمُ: ظلم میکند. میباشد.

اتَّبِعُوا بَيَانَ اللَّهِ وَاتَّبِعُوا أَمْرًا عَظِيمًا وَاقْبَلُوا نَصِيحَةَ اللَّهِ

ع

خطبه ۱۷۶ نهج البلاغه

از کلام خدا استفاده کنید از موعظه ای خدا موعظه شوید نصیحت خدا را بپذیرید.

اتَّبِعُوا: نفع ببرید. بخواهید. بیا: سخن. کلام. اتَّبِعُوا: موعظه شوید. مَوْاعِظُ: موعظه. اقْبَلُوا: قبول کنید. نَصِيحَةُ: نصیحت.

مَا خَالَفَ كِتَابَ اللَّهِ قَدَحُهُ

جهد ۱۸ دسائل الشیخ

حدیث ۱۰ صفحه ۷۸

هر کس که مخالف کتاب خداست ترک کند.

مَا: آنچه. خَالَفَ: مخالفت کرد. بخلاف. کِتَابَ: کتاب. بَنُوته: الله (خدا). ف: پس. دَعُوا: وادعای. هُ: آن. او. مسلمان واقعی میداند که فالیدن و گریه کردن دردی را در او نمیکند. اگر از اجتماع فاسد ناراضی است باید فکر عمل مردم که بتنی بخودشان دارد تغییر کند و اگر آن تغییر کرد خدا هم مطابق قانونش وضع را تغییر میدهد. مسلمان واقعی در راه این تغییر وضع از قرآن و تائیم آن استفاده میکند.